

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Historia Qvarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

rorum, mira proceritate ferocientes, tetrae, nigrae, flammantibus oculis: qui alio non dicto, sed dentibus formidabiliter fremdentes, insolito tumultu ac ferocia in conclave introrumpunt, illudque ingenti, & late personante cum furore ocludunt.

Illico tam violenta conquassatio, confractio, & ululatus consequitur; ut tota domus contremisceret.

Interea famuli expergeseri, curriculo ad conclave advolare; istud tamen omnem etiam virium conatu adhibito, penetrare nequeunt, ideoque jam ante ex formidando, qui praecesserat, tumultu, & turbatione exterrfacti, pedes retro ferunt.

Illucescente die, animos resumunt, & probe armati, Domino suo suppetias (heu nimis seras,) laturo, ad conclave recurrunt, quod nec hac vice referare per vires suas possunt. Vnus eorum audacior, arreptis scalis ad fenestram se unam evehit, introspicit, neminem conspicit: progreditur, & per fenestram in ipsum conclave se intro-mittit, obseratam januam aperit. Quam ad-

aperta omnis familia se introfert: huc illucque oculos circumferunt, Dominum suum indagantes, & reperiunt illum tandem, sed absque ullo vitae superstitis indicio. Miserabile corpus sub lecto jacebat, instar globi convolutum, inter pedes inclusum haerebat caput, ex toto sanguinolentum, nigrum, informe & abominandum, artus omnes; & ipsa adeo ossa fracta, & comminuta erant, humus, lectus, & parietes recenti cruore madidi, & foedati. Talem, tamque tragicum exitum habuit, tot nobilia stemmata, tot praecclaras naturae dotes ostentans Iuvenis, Nec diu in sua coram DEO infelicitate felici esse licuit: quid enim animae inde factum sit, pronum est conjicere; ut adeo verissimum esse illud, miserando hoc exemplo discamus: Breve, & momentaneum est, quod delectat, longissimum vero & aeternum, quod cruciat. DEVS non irridetur, neque semper tardat, sed inausata peccatorum mensuram completam, Iustitiae suae, ejusque executoribus cursum suum, cheu quam illaetabilem! relinquit.

HISTORIA QVARTA.

HAnc suppeditat iterum nobis auctor supra allegatus, nota 9. isto verborum sensu Anno 1643. D. Alphonfus Mendes, Patriarcha Aethiopiae, scripsit Congregationi de propaganda Fide, sequentem & plane miserabilem Clerici cujusdam exitum. In Ceila, quae est una ex Insulis Orientalibus, vivebat sacerdos quispiam, totus immerfus libidinis saeculentiae: multo tempore domi suae concubinam tenuerat, ex qua, postquam aliquot natos sustulisset, in gravissimum morbum subito conjicitur, quem ipsemet lethalem & extremum esse, tunc judicavit, qualem etiam fuisse res ipsa docuit. Itaque advocata Lupam suam, varia cum eadem negotia transegit, tandem subjunxit: ego morior quidem nunc; sic virium extrema lassitudo & debilitas autumares me faciunt; sed cave tu, ne cum alio quopiam Matrimonium ineas; nam post mortem meam ocyus me inde expeditam, & ad te revertar,

ficque delitiosam vitam, quam haecenus inter nos duximus, porro continuabimus. His dictis, paulo post infelicem animam exhalavit.

Quod autem hanc abiisse putabimus? non alio, quam unde ad hanc usque diem, nemo rediit; certe nec ipse reversus fuit. Iste nimirum foedissimi hujus sceleris inter alios crudissimus fructus est, ut ipsum Rationis, Fideique lumen penitus obfuscet, & formidabilem mentis caecitatem inducat, unde in tam vehementer absurdas persuasiones, & haereticas adeo opiniones prolapsus existit. Considerate itaque, exclamat S. Ephraem, fratres mei, ne dum subito clamor infonuerit, inveniatur quis vestrum Lampadem obscuram, & sine oleo habens, damneturque in tenebras exteriores, & supplicia illa immortalia, atque aeterna, ubi erit fletus & stridor dentium, nunquam finiendus aut mitigandus.

HISTORIA QVINTA.

Dignus est gravi consideratione Casus iste, (ait Auctor noster appendice ad Notam 9. Moniti 13.) qui Anno 1614, 11 Aprilis, Romam mihi scriptus fuit, a fide digna persona, qui evenit in ipsius Urbis quodam Hospitali, secundum scriptam

relationem Curati, qui tunc ibi praesens fuit; & est hujus tenoris.

Sacerdos quispiam 60 annorum, infirmitate tactus, recipi petiit in Hospitali, & magna cum charitate acceptus, medicinis, aliisque rebus necessariis, bene habitus fuit: Mor-